

עלון החנוכה
 חברת החיים
 שנ"ז - 1957

49/15 ON 2.2.57

(החוקרת חקצרת לסיוס השנה)

ה קאלס קיל

ביום קיץ, יום חם, עת השמש

מפרום

הדקיע תלהט לתנוה היום,

עת יבקש הלב פנת

שקט לחלום -

בא אלי, בא אלי רע עיר!

(ח. ג. יא. יא.)

(ואילו הנשים והכלה פנות לביתה. מעתה ועד חצות, תשב הכלה על כיסאם ולא תחלו ממקומה.)

חצר הבית זהרה בשלל אורות ופרט לנשים מספר אשר לא שומרות כבר על המסורת, היה הציבינון האנושי, גברי בלבד. הסבנו לארוחת ערב חגיגית בה הוגשו על צלחות ז- כוסית בשר, עוגות וארקים, ליקרים ויינות מיינות שונים. אחרי הארוחה החלו הריקודים המסורתיים. מתופף וזמר קנו להם ישיבה ליד המקרופון. משנשמעו פעימות התוף הראשונות והזמר החל מסתלסל מגרוננו של התימני בצנוט, נסחדרו הגברים זוגות, שלי- שיות ולעיתים אף ברביעיות כשלבושם כותונות פסים וסבה, לראשם סבושה כפה ופאו- תיהם העשויות מעלי סילסול עד הכתיפיים חגענה. אט אט הידיים מורמות ומצטלבות בקו גובה עם הראש, חלקי הגוף הגמישים כלולבים כאילו נשברים, הרגלים מקפצות ומרקדות ברכות ובקלות וכל כולן אומרים דבקות למנגינה ולריקוד.

משם פנינו שוב לבית הכלה. החדר היה מלא מפה לפה נשים בלבד. כולן לבושות בגדים וקופים מעשה מלאמת מחשבת - זמר לגלות תימן. ראשן, צוארן, ידיהן ורגליהן עדויים במטבעות וקישוטי כסף וזהב שונים התסאמים בדיוק את צבע אורן השחום ועיני- הן השחורות- מבריקות. באמצע החדר בקוטר של מר ריקדו שלוש נשים אשר עיקר התנועה המבוצעת ע"י נעשית בראש וברגלים והן נראות כזוג אילות נפחדות הנתמכות זו בזו. הגיעה שעת הצות המקווה. הנשים פותחות בזמר המחמשך והולך ומזמין את הכלה לרקוד הראשון שלאחרי החופה. הכלה מתחילה לרקד בתנועות איטיות ואחר כך מהירות יותר ו- יותר כשמצטרפות אליה מידי פעם בפעם שלוש נשים אחרות (מפאת צפיפות המקום).

אחר כך בא טקס חלוקת המתנות לפלה, בשעה זו מראה קרוב המשפחה קבל עם ועדה את כל המתנות שבהן זכתה הכלה ביום כלולותיה. עזבנו את הפפור בשעות הקטנות של הלילה. שעה שהתימנים הסירו את מסווה הגלות ורי- קודי העם הישראליים תפסו את מקומם של ריקודי תימן המסורתיים.

(צופים)

מתת לך אתן שירה לך אארוג
מתוך עמקי הלב, ואשלח למרחוק
אשזור בה השמחה עם ערב בדרכים
אעטר בשיר חדווה, בשחוקם של נוקיטים,
ורוח חרישית שלי בקר באביב
אשימנה לצטוף-חשי סביב סביב
לך אשלח חשי, במלל כולו חיבה-רק לך
ובקבלך הסל האם לשי חשמח?

נ. (יא)

הסיבות (האמיתיות) שלילת

הנוספי שהגיע הזמן לדבר בגלוי על נושא זה וטוב שהמועצה האחרונה העלתה את המעיף הנ"ל בדיוניה. בתור ילד חוץ המתחנך במשק ברצוני לה- עלות את הסיבות האמיתיות לעזיבה. לא ארחיק לכת לקחת דוגמאות ממקומות אחרים אלא אעמוד על משק- ינו. הסיבה העיקרית והראשונה לעזיבות היא הקל- טה מפד החברה. ברוב המקרים מקבלים את המקלט בז- מן הראשון בלעג וצחוק, זו התעללות ממש בחבר.

אולי הייתי חריף מדי בקשר להגדרה התשללית, אך לצערי חו העובדה האמיתית. ילד חוץ הבא מין העיר למפוא את מקומו בחברה הקבוצית תולה בה אמוץ, הנער בעיר מער- יץ ממש את בני המשק. איך שינעו זה בא, נתק מחיינו הסדירים מחיק המשפחה ומהחברה העירונית; הוא רוצה חברה שתאמץ אותו התתן לו הרגשת נכות סם, שבה יוכל לבלות את זמנו. אך בבואו לכאן נפגש עם אותה הציניות ואי האכפתיות מצד בני המשק. דבר זה מכאיב לו ביותר בהרגשת אכזבה מסתמנת בו שלפעמים מחגמר עליה בהכרה או שהוא נכנע לה. לכן נזהר האד בקליטה נתיחס אל הנקלט ברצינות, ונתן לו הרגשת בית ונע- זור לו בצעדיו הראשונים במשך הקליטה ההתחלתית. אם תבוצע טוב היא תשאיר את רי- שומה זמן רב בלב הנער הנקלט. בהזדמנות זו בכצוני גם להתעכב על חיי החברה והב- ילוי של נער החוץ. המועדן צריך לשמש מקום לבילוי בערבים. אך לצערי כיות המוע- דון מוזנח. הכרח שיהיו בו משחקים ועיתונות סדירה. שהנער יבלה את זמנו החופשי. אומנם יגידו רבים: שבזנן החופשי יקרא ספרים. אך זה אינו פתרון; לא כל ערב אתה עסוק בש'עורים ובקריאת ספרים. ישנו פרק זמן בערב שכל בני המשק הולכים לחדר ה- הורים. ואז: "איך מה לעשות", הולכים לשחק פינג פונג... אבל כמה זמן אפשר להשאר שם? גם שיטת הלקיחה לחדרי ההורים לא תפתור את הבעיה כי חמיד ירגיש הנער זרוץ בחדר חברו, לכן נחוץ להגביר את הפעילות גם באמצע השבוע מלבד החולמים. הבעיה הש- ניה העומדת לעיני בני החוץ זוהי בעיה העבודה. רצוי מאד שיהיה ענף קבוע מכתה י. אני יודע מחוץ נסיון שזה מכשיר הקולט את ילד החוץ. ומשמש ע"י כך גם כקשר למ- שק. כשיחזור הבן מהצבא ידע את דרכו בעתיד.

המקרה הגרוע ביותר כשהורי הנער רוצים שבנם ימשיך ללמוד בבית ספר גבוה וא- ין בידי המשק לספק את דרישת הנער. אז או שהוא מבחר על תוכניותיו או... עוזב. יש גם מקרה שהבן המתחנך הוא הבן הבכור או המפורנס את המשפחה. במקרה זה המשפחה לוחצת עליו שיעזוב והוא נאלץ לעזוב. המקרה האחרון שהוא הלווע ביותר היא בעיה ה- נשואים נער או נערה המוצאים את בני זוגם מחוץ למשק ונאלצים לעזוב. כמובן שאין לעמוד בדבר זה אשר משו חף גם לבני משק וגם לילדי החוץ. אנו נתיחס אל העוזבים בשלילה גמורה ובצדק, כי הם ניראים כבוגדים בנו ובחנועה. אך לא חמיד האשם בנער שלא שקל היטב בפעו זה. לעיטים האשם בנו.

אחד מבני החוץ.

בומה שעשיו

כדבר ראשון אני מעוניין לציין שמתחילת השנה היה יקשר בין הסיתות חזק (אפילו לפ-ני כן) פריצות גדול לא היו כמעט.

שיחות החברה אוקגנו ממשיך כל השנה ע"י בתה ט'. לא התבטא אחוז גבוה של הסברה. הנושאים בשיחות היו: טחיבות, סרטיה, ולימודי כתה ח', ועוד מעט הפרות פשמע המזכירות על פעם הצטרפה לדחוף את הוועדה לפעולה וחבל.

מה עתה ועוד תרבות?: במשך רוב הזמן היתה פעולה חלשה. הורגש חוסר אירגון וניסיון. עזרה מהשכבה הבוגרת היתה חיונית מאד. מסיבה אחת היתה במיוחד טובה: מסיבת הפל"מח. וועדת ספורט?: היו מבצעים די רבים.

בשטח ההדרכה: בכתה ז' התנהלו הפעולות כסידורן. בכתה ח' היה שילוח די חרוץ. בכתה ט' היה בסדר "כל עוד היה מדריך". בדרך כלל השתתפו המדריכים בכל הפעולות החברתיות, והפעולה לקראת סוף השנה נחלשה.

רצוי שהחברה כולה תדע ש... לקחנו על עצמנו את שיקום משק בית הספר. אנו מחקלים בקשיים כספיים ובחוסר מארג מבוגר.

ניסיונו השנה גם להצמיד את התא במעגן מיכאל היו כמה פגישות. הם קיבלו מאיתנו את היסודות להקמת תא. קיימנו גם קשר מכחיבי.

נושאים: געים פ"אסקלריה, עלון כתה ח'

מחפלא אני על מקרה שקה לי ולא התפקס חיש מהר בניגוד גמור לשרות האנפורמציה. הלכתי לעיגול בשעה 11.30 לשם מטרה הידועה לכלכת. הקפתי את הברסס הקטנה ולפחע שמעתי לחש עולם מאחד הספליים, ואיתי זוג צעיר עומק מלאכה והסרתיו לפני תוי פני השניים. מסרתי על כך מיד לשרות האנפורמציה של השכבה הבינומיה. ובמקום לפרסם בגלוי את העיניין ברחבי המשק מצאו להם השוסנים בבית ב' קומה ב' להגיב על העיניין בשת-יקה. אני שואל מה העיניין הללו?

אחד-סקרן:

ראש מעיד התעמולן, מוסר: כן "היגיעו אלינו הדים בבית מאותו זוג כבר לפני זמן רב ומצאנו לנכון שלא לספר על זוג אחד "יותר מיד".

לפני שבועות מספר צמח אורי בומבה חזקה וראה אור בוקע מכיוון מזרח ושוקע לאיטו. הוא הסביר שראה את הניטויים הבריטניים באיי בריטטמס.

כשכמה חברה הלכו לים שמו לב שמישה לא יוצא מתוכו ומסתכל כל הזמן על המשטח ל-מטה. כששאלו מה אחת מחפש? טען שהצוללות הסוביטיות נמצאות בקרבת מקום.

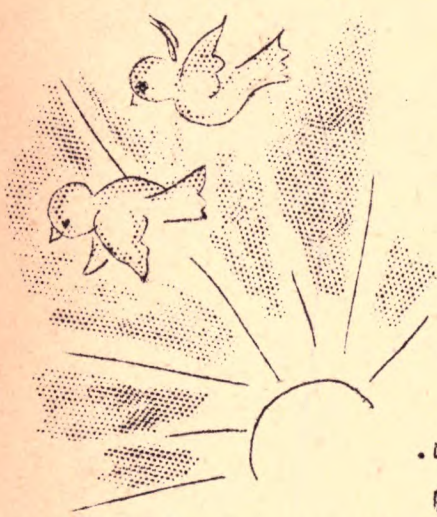
המפה הסינופסט בחדר הראשון משמאל מראה יורה נכרת בביקורי כתה ט'. שקע ברומטרי מורגש לאחרונה לאחר נדידת גל החום לחדר של נעמי. (יואב אתה מבין?)

כל החברה המהלכת על גפנורים יתאספו בסמש בחדר של דינה.

מסוכנות הידיעות של ב.נ.מ. (בניה מציאים) נודע על אקשיביעת רצון בחוגים רחבים. למה ש... ישנן אטימות טפרזות במקלחת הבנות. חוצפה; אפילו... את חור הפנעול סתמו בניר.

התורה

חס. חס מאד. החלוק פת-
 וח לרווחה, ורלונות קלים -
 חנופפים אט אט לרוח יום חם-
 סין, יושבת אני ליד החלוק,
 ידי נשענות על אדנו ותומכות
 בראשי, ואני מביטה החוצה.
 כמעט ולא נראית נפש חיה בחם-
 וץ, רק זוג נענות, יחיפות,
 חבושות כובעי קש רחבי שוליים.
 פוסעות הן במעלה הדרך. מחניף

וחם האויר, וקשה לנשימה. הטבע שולט עתה בכל. ירוק ירוק מש חרע הוא לפני על ג-
 ינוחיו המטופלות, טומן בחובו ומשימ קטנים, ולטאוח המשוועות למעט קרירות. פר-
 חים בשלל צבעים פחנוסטים מולי, אך החמה העזה כופפת אותם, והם מרכינים את ראשם
 לעומתה. פרפרים קלים מתעופפים להם בין הפרחים כאילו אומרים "מי יפה ממי? אנחנו!
 לנו גם הצבעים וגם הכנפים". מספר ממטרות מסתובבות ואגב שריקה זורקות כילוני
 מים, ברז אחד שמאיך-דהוא שכח לסגרו, מזיל טיפות טיפות שלמים...

ומשתרעים להם השמים רחוק רחוק, ושם, היכן שמתנשקים שמים ואדמה, נח 18
 שדה חיטה טנקצרה רחב ידיים. שם, שולט הצבע הצהוב-זהוב, עומד לו השדה, כשומרים
 מסביבו גדודים גדודים קוצים דוקרניים, שם לא עפים פרפרים נחמדים, גם לא דבורים
 מזמזמות, שם עט על השדה היל ברחשים - קטנים ומטרידים, מסתובבים הם, ומחפשים את
 קובנוסיתם. לוחט וזך עולה גל החום מקרבה של אמא אדמה, כעשן שקוף יזך מתנועע הוא
 כגלי ים קטנים. וניבטים דרכו שמים כחולים, ושמש לוחטת.

אט אט שוקעת החמה הגדולה ולובשת את שמלת הארגמן, לקראת בואה אל ארץ חדשה.
 על הדשאים מופעים ילדים וילדות קטנים, רצים ומשתובבים, כאילו אומרים הם להתחרות
 בפרפרים. פה גוערת אן בילדחה, כאן טסים אופניים אדומים, ושם אח ואחות עם חתלתולה.
 היקום נתמלא חיים, גם הציפורים שבו כאילו לחיים הן מצפצפות בקול עליז, עוד מעט
 קט תלכנה לישון, והן אומרות שירה לועותיהן... בין הסדקים מתגנב ונדחק כבד החושך.
 אתה יושבים התלמידים ומכינים שיעוריהם, עוד ימים מספר, וקורא להם דרור-האופש
 הגדול. ותתחלנה הרחיצות בבריכה, והנסיעות לים-הקנף!!!

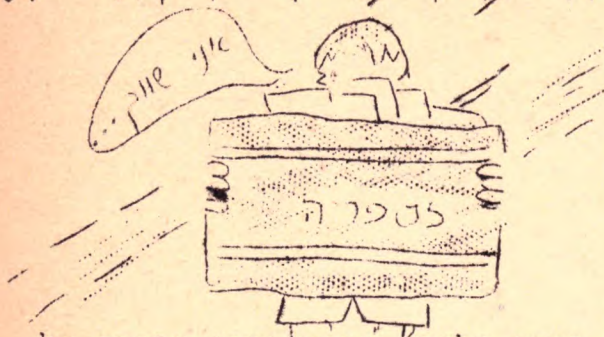
...לילה. הס. הסל יש נים, רק השומרים מסתובבים חלש, עופל דק משתוע על

המשק, עוטף את הקיבוץ, ומכנסו בק-
 רבו. רוחץ עלי עצים, ומיפה עלי כו-
 תרח צבעוניים. למעלה שט ירח עגול
 גדול ומחייך, מאיר לשומרים את דרכם.
 ועולה שוב הממה, בהירה ומאירה,
 שולחת קרני אור פזוזות ועליזות על הטבע
 הישן, מעירה את האנשים ליום עבודתם
 ועמלם...

והכל חוזר חלילה...

כל סיום - אך התחלה הוא!

כאיר חשתי בסיום שפת הלימודים, ההולך קרב (וזאת לפי הריצוח הרבות מהכתות לס- זריה וחזקה עמוסים בנירות ציור, צבעים, זברי קישוט). נטלתי את כלי הרגילים, היד- גים לכם היטב מהשנה הקודמת, והחילוחי לשוטט: בין הכתות.

ראשונה, הכי קרובה היתה כחה י'. ועל כן חשתי אליה. עמוס וצבי שיטבו על הדשא והחיווכחו ביניהם נענו ברצון לשאלותי. לשאלתי- כיצד אתם מסכמים את שנת הלי- גודים שלכם? ענו בש טף כשהם נכנסים זה לתוך דבריו של זה: "היתה זו שנת עבודה יותר מאשר שנת לימודים (הערה של עמוס: שירבו כאלה!!)". "למעשה", אמר צבי "למד- נו במקצועות הריאליים יותר כלומר - חקיה ובאולוגיה, אנגלית ואלגברה.", אלא טבהומ- ניסטיקה", המשיך עמוס, "אפשר לומר שלא למדנו כלום או יותר נכון לא יודעים. אם כי לא הסל חלוי בנו הרי שבכל - זאת היה השנה יחס של זלזול ללימודים." ומשאלתי לס- יבת הדבר נעניחי - כי המצב היורד בלימודי ההומניסטיקה השרה אורה בלתי טובה על מקצועות הריאליסטים. כתות שכבת נעורים למדו השנה בשיטה חדשה - שיטת החוגים. צבי הסביר דעתו: "שיטת החוגים טובה אומנם אך זה חלוי רק ברצון האישי של כל אחד ואחד וידוע שישנם כאלה אשר אינם רוצים ללמוד. הם רואים את החוגים לא כחובה למ ודיח שווה לכל יתר המקצועות אלא סדבר צדדי שאינו מצריך תשומת-לב מיוחדת." ואמנם קבלתי בזאת את דעתו. אין ספק כי לא כל החוגים עמדו על הרמה הנאותה. אולם זוהי השנה הראשונה. נקווה כי בשנה הבאה יש תפר המצב בשטח זה.

בני כחה ז', מאז הכנסם לחטיבה, נעשו חשובים נושא ובקושי אפשר לשוחח אתם מלה. (דרך אגב, אפשר להכירם לפי חולצות התנועה שלהם. הם אינם נפרדים מהן לרגע.) בקושי הצלחתי ל"תפוס" את אחת הבנות שנוסף על כל זאת בקשתני בכל לסוף של בקשה שלא אפרסם את שמה. (היו בטוחים כי כולכם מכירים אותה.) לדעתה חלה התקדמות בכחה בשטח הלימודי החברה למדו לעבוד ברצונות, להכין עבודות ומשימות וציניות. בשטח ההיסטורי והתפוחי ישנה התקדמות רבה יותר מאשר ביותו המקצועות. בהסטוריה כללית למדנו את יון ורומא, התפוררות הממלכה ומאורעות חשובים במערב אירופה עד מסעי הצ- לב. החומר מעניין היה וגם יודעים אותו. בהסטוריה עיברית למדנו את קורות הארץ מאז חורבן הבית השני ועד ימינו אנו.

דרך אגב, יש לציין שלא חסרות הפרעות בשעורים. והצעקות הן הדדיות כלומר- אפחנו בכחה והמורים עלינו. (הערה שלי: טוב שזה לפחות הדדי.) "ובאשר לחברה?" הוספתי ושאלתי. "אה, כן. כחברה כתחית ירדנו בהרבה. אם כי הפעולות השנה התנהלו כסידור. המשמעת יודה, יש עצבנות רבה בכל, נשלחות פתקאות, בקיצור, אנחנו כבר לא אותם הבובלך של השנה הקודמת. בשכבה אנו קצת חסרי בטחון. עוד לא נכנסנו לפעילות מלאה אך, זה יהיה בסדר." הבטוחיה שכך יהיה; ורצתי לתפוס עוד סנוניות.

רעיה, מכחה ט' נקראה לדרכי בדרך מזל. נטלתי אליה והיא תיכף הבינה וכבר רצתה לברוח... אך... לא היתה לה ברירה. "טוב נו, אבל חטאלי מבר! אה, סיסום הל- ימודים? טוב אז מכמה מילים אפשר לומר שהשנה היתה התקדמות רבה מאד לגבי השנה ה- קודמת. במקצועות החדשים עם המורים החדשים ושיטותיהם החדשות (ש ימו לב למומנט העיקרי: חדשים) העלו מאצ את הרמה ואת הרצון ללמוד.

(המשך מעבר לדף)

מממטיקה היה יחס של זילזול ועל כן לא התקדמנו על כך. אבל בביאולוגיה ובהיסט-
ריה התקדמנו יפה. אחרי פסח התחיל פירוק מה ובעיקר לאחר הטיול.

אה... וזהו זה! אפשר ללכת???"

- רגע, רגע, ומה בקשר לשטח החברתי אצלכם?"

- אה... אה, אצלינו היו קיימים מלכתחילה עקב קליטת ילדי חוץ. אך הם הסתגלו

ניך שהוא. חצי שנה היה מדריך והכתה היתה נפגשת הערבים. אולם אחרי כן התחילו
זרות מה שגרם להתפרקות חברתית".

עוד לא הספקתי לפנות סה וכה, לשאלה פרטים אודות הלימודים והיא כבר פמלטה
גל נפשו. אלא שבעצם חשובה "התמונה הכללית" וזה נתן.

לכיתה ח' הגעתי לעת ערב. נכנסתי לאחד החדרים וכעבור דקות מספר התאספה סב-

יבי מחפץ הכתה יועשת. וצועקת. בקושי הצלחתי להסות אותם. לשאלתי: כיצד עברה

צליהם שנת הלימודים קפצה דינה: "הצלחנו לגרוש את כל המורים חוץ מיואל".

ואלי הגדיר בחשיבות את מהות הכתה: "זוהי הכתה שהספיקה הכי הרבה בלימודים

וגשה הכי הרבה מורים." (אכן, סיכום "יפה" מאד). העברתי אותם במהרה לפסים הנ-

וגעים באופן ישיר ללימודים. מרוב צעקות וקריאות של זה בתוך זה יתכן והסממתי מה,

ועל כן, עמהם הסליחה. אפילו איני זוכרת מי ומה אמר כל אחד. באשר למקצעות ההומנ-

יפטים: "אז הסטוריה כללית מענינת הרבה יותר מהעיונית (!!!) למדנו על הארצות

האנגלוסקסיות למן התהוותן ע"י הפלישה הגדולה ועד ימינו אנו. לאחרונה עברנו את מ

החומר על שחי מלחמות העולם. באמת חומר מענין.

בחולדות ישראל חלפנו על פני תקופה ארוכה: - מחורבן הבית השני ועד ימינו. מענין

במיוחד היה ללמוד על מצב היהודים במזרח אירופה."

שם אחד ששוב הם הצליחו אפילו לזכור: חמילניצקי-ימח-שמו (זאת הייתי מוכרחה

לכתוב. זכרון בלתי מצוי יש להם.) כמו כן למדו את מסעות בנימין הטלישי ואלי אפילו

סיפר שהוא ומנשה שטו על נהר סירחון (קראו את הספר ודעו היסן הוא נמצא).

בחקלאות, מקצוע אהוב עליהם כניראה, למדו על הזיבול והדישון והמיקרואורגניזם

... (???) "נו, והשיעורים הכי מענינים היו שיחות הכתה." נאווה סיפרה בה-

תלהבות עצומה על נושא שהיא עצמה העלתה - בעית הכסף הפרטי ונסיעות מאורגנות לה-

צגות וכד', אכן נושא רציני וחשוב.

הסיום החשוב ביותר הוא כי חלה התקדמות במשמעת, וברוב המקצועות פחת הזילזול. לד-

עתי, אמר מיכה, "עשינו את כל אשר יכולנו חוץ מ... באנגלית. הסיבה היא אומנם זיל-

זול מצידנו בעיקר אך מצד המורה ישנה הפליה לטובת התלמידים הטובים" (האמנם נכון

הדבר?)

לבסוף נתבקשתי מהם לכתוב בשמם: "אנו רוצים בשנה הבאה מדריך טוב!!!" יצאתי

מהם תוך איחולים ש... יהיה טוב.

מאז החזרות קשה נורא למצוא משהוא מכתה יא. אך בכל זאת הצלחתי איך שהוא, הסיכום

שלהם היה קצר וממצא: "שנת הלימודים מפוצלת התנגשה בלימודים עצמם. לא היה מתח

תמישי ואי אפשר היה לעבוד כראות.

דרך אגב, אפשר לומר שהיתה זלזורה לקיבוץ (אלה חלוצים! אלה ביטויים)

בהומניסטיקה התקדמנו בכל זאת המון, ועשינו את כל אשר יכולנו לעשות. למדנו בעיה

סדסה על הסוציולוגיה היהודית התעכבנו גם על המצע הרעיוני של הקיבוץ המאוחד. חו-

מר ניין וחשוב. בהסטוריה כללית למדנו את המהפכה הצרפתית והמהפכה התעשייתית בא-

גליה. יש לציין שהחומר ידוע היטב. בביאולוגיה, אנגלית, והומניסטיקה למדו כולם

משום החובה אך במקצעות הראליסטים נשאר חלק מצומצם בכתה וחבל.

נו, מבחינה חברתית את רוצה בטח לדעת. אז הכיתה כחברה לא התאספה כמעט וזה

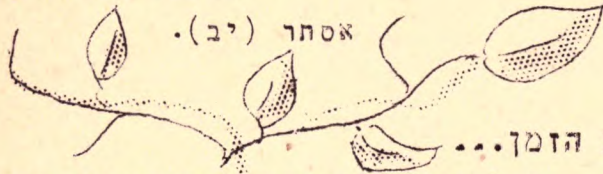
הורגש; אך אנו מקווים לשפר את המצב בש טח זה בשנה הבאה."

(המשך בעמוד הבא.)

(סיכומה של כמה ימי יופי האין החתוכים)...

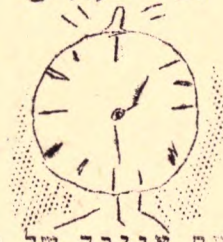
עלי לציין כי מגחינה לימודית ישנה הרגשה שרוב הכיחוח עשו השנה עבודה הראויה לשמה. אם פי אפשר היה לעשות יותר לא פעם. אך השטח החברתי נשאר פגום למדי; לא יד-ענו למצוא את השילוב המתאים בין הלמוד והפעילות החברתית. על כל הכחות לדעת שרק גופים כתתיים - חברתיים חזקים יוכלו לבנות ולהקים שכבה בריאה ותא חטיבה חזק ו-יציב. לדעתי, יש לפעול בשנה הבאה בכיוון של שילוב יותר בין הלמוד וחי החברה. ולסיום, אאחל לכל העולים מכתה אל כתה הצלחה בחופש ובשנת הלמוד הבאה.

יישר כוחכם !!!

אסתר (יב).

...בקצב הזמן...

* לכיתה י"ב נערכה שיחת סיכום עם המזכירות של המשק, לספוט השיחות האישיות.

* לפני כשלושה שבועות יצאו כחות י-א לעזרה ליד חנה.

העבודה בהוצאת תפ"א התנהלה בסדר. (רק חבל שהמכונה לא התקלקלה יותר פעמים)

דתללו צמ שישה דונט כותנה.

בערב נערך ערב שמח (שוב חלש).

החברה חזרו מבססים הביתה ומלאי ר-שמים מ... הברחשים.

* לכבוד סיום הלימודים עשו חברה מ-י' ו-יא' "קפיצה" לים. היה אדיר רק חבל שקצרו כל כך, ובפחתה מדי קפיצות וא-בק.

* נערכה מסיבת סיום השנה. עצם הכניסה למועדון השרחה אוריה של סיום. היה שמח ונחמד סוף מ...

* בכל בי"הס ישנה כעת אוריה של סיום שנת הלימודים החולפת.

נפתחו גם תערוכות סיום של הכיחות הנמוכות. מסיבות סיום רבות נערכו בימים האחרונים, מסיבת אונגו המשק אפשר לשמוע קולות שירה ולצאותת-קהליות של הורים זוהרים.

* ושוב... ושוב... נמשכות הסדרות לחג המשק ההולך וקרוב ועמו נעשית מוחשית יותר ויותר העבודה הגדולה המוטלת עלינו...

* יחד עם המשק השתתפה בשיכבה הבוגרת בערב קל "במחי אחד" שהיה נסיון לשוב ולחדש עממים מסוג זה. היה נחמד מאוד. עדה נהלה בסדר מופתי את "האספה". * ביום שישי נערך מפקד לכל בי"הס ולא-חריו אספה כללית שהוקדשה לסיום הלימ-ודים. נמסרו דו"חים "רק" ע"י מורים ומ-חנכים. בסיסום היה חסר פלפל...

פרויקט חתונה

22/10/56

האגת הבעיה: א) האם יש מקום לחבר שיחרוג ממסגרת השנה ה-212?
ב) האם ישנו מקום לחבר שלא עבר את שנת הביב מבחינה רעיונית?

יואל (המורה): דיון זה צריך היה לעלות עם קום החטיבה, יתכן ואם לא היו מתעוררות בעיות אלה. אחד היסודות של התנועה הקיבוצית הוא: מחזור המקבל חינוך חנועתי מ- שותף מגיל הינקות ועד הכניסה לחברות. (חוץ מהצמדה)
חבר משק צריך השקפת עולם מבוססת ולשם כך מחוצה השכלה חינוכית בבית ספר קי-בושי. החינוך הקיבוצי צריך לקחת בחשבון את הנסיונות האישיים. אין אנו דוגלים בט-לקציה בשטח שטח. בעתיד יוכל כל צעיר למצוא את הדרך הלימודית לפי נטיחו הוא. הל-ימודים הם סידור עבודה של הנערץ אין זכות לכל אחד לעשות כרצונו, אבל למרות זאת איננו יכולים להסריח מישהוא ללמוד.

עדה (יב): הכוונה היא בשנים הקרובות לימוד גם במסגרת עבודה אבל לא פיזית.

נורית (יא): רוב החברה שהפסיקו ללמוד הם יותר מבוגרים ומעוניינים להתגייס בגיל הרגיל. הלימודים הם מסגרת ומי שאינו לומד איננו במסגרת, אינו מעורה בחיי החברה ואין לו מה לעשות במשך שנה חמימה.

חיה (יא): הנער צריך להכנס לחברות עם הכיתה. ובמידה שהוא הולך לצבא, לא מחייבת אותו הכניסה לחברות עם סתה יותר בוגרת. בעתיד לא תהיה העיב גילית.

עדה (יב): כעת לא בעית הגיל אלא העיקר, ואין להחליט בפזיזות.

אריק (יא): במקרה זה לא צריך להעלות את העניין להצבעה כי זה קובע גורל כמה נערים

עבה (י): אין מה להחליט עקרונית כי כל אחד זוהיא בעיה בפני עצמה.

עדה (יב): המטרה של החלטה זו היא שהנערים לא יבואו בדרישה לגמור יותר מוקדים.

אריק (יא): במידה שהנער יהיה מסודר לא תהינה בעיות עקרוניות, הנער לדעתי חייב לעבור יב כיתוח.

חיה (יא): יש לקחת בחשבון שאלה הן בעיות עדינות ודרושה גמישות.

עדה (יב): הקו הרצוי הוא לקבוע את סתה יב כשנת מועמדות בה נבסן החבר במסגרת שונות וצריך להוכיח את עצמו.

מרים (המורה): כל חבה קובעת לעצמה עקרונות לפיהם יש לנהוג. אומנם בכל כלל יש יוצא מין הכלל לאך המדובר הוא באלה שאינן להם חשק ללמוד, שלא יאפשר להם להפסיק את לימודיהם בכיתה יא אלא לעמוד בשנת המועמדות יב.

יש להעריך את זאת כי הקיבוץ למרות מצבו הכלכלי הקשה מאפשר זאת ושאלת הדור השני היא-עחיד והמשך הקיבוץ. הקיבוץ יכול להתקיים רק אם בניו יצאו מפויידיים רעיונית, ש תהיה רמה מקצועית גבוהה ואידאה קיבוצית מבוססת. חלק גדול מזה נרכש "רק" בכיתה יב.

(מסמך מס' 212)

טכום שנת הלימודים: כיתה י' זל

בשנה זו עברנו קורס חבלה ממושך ובסופו גם קורס טיס מזורז חשאלו את ג. שגמר ר-אשון אותו, ואף בהצטיינות, וזכה לטיסה רבת רושם מעל כל הכיטאות בכיוון לדלת. חבלנינו לא נואשו גם כשיצאו לסופשה בגת וסביבתה, ומיד עם שובם לקסוקטיין, החלו לפוצץ שיעורים, להעיק מורים ולירות (בעזרת סרגל וגומי) פחקים סודיים ו-הודעות. הפעולה החמורה ביותר היתה החלטה האום על הפסקת משלוח ה... עמרא לשיעור-רי הפיזיקה האהובים.

אך לעומת זאת שמחנו על המשימות הקלות שקיבלמה בשיעורים על פטר הגדול, כי הקוזין שלו, פטר הקטן, ממר לנו בצורה חייה על העיניינים דאז.

תועמתינו הופנני בעיקר לענין השנה, כשסוף סוף מצליחים להורדם, מתחילות הצעקות: המפקדת חפסה אותנו בקלקלתינו ו... זה לא עיניינכם מה הלך שם.

לסיום הקורס הוחלט לארגן תערוסת, וכמובן ציירנו מפות.

בכישרון רב דאגנו לקיצור הדרכים של צבא-נפוליאון; וכן, כמה נהרוג רוסיים "זזו" קצת האפיקס או אף נעלמו לחלוטין.

למו תמיד, הצטיינה מפתה של א. וכרגע נהנים ממנה זבובוני בור האשפה.

דרך אגב, אנו מודיעים כי בימים הקרובים תחקיית ה דורה הגדולה, וכל מי שחפץ להפ-טו ממחברותיו המבהילות יכול להושם אצלינו.

להתראות - בשנה הבאה.

סלובים? כן! אובדן...

הנה שנת הלימודים. לא אסכם את אשר למדנו ולא אעמוד על המסקנות הנובעות מהן. העובדה כי שנה אחת בלבד נותרה לנו לסיום פרק של שנים עשר שנות לימוד, אלא אחת בבעק על השינויים היסודיים שחלו השנה בכיתות גיל הנעורים. בכל שנה נחקלים חל-מידם מספר בקשיים של המשך הלימודים במקצוע זה או אחר והפתרון היה: היציאה לעם-דה. השנה נעשה נסיון בצורת לימוד חדשה והיא הלוקת המקצועות לחוגי לימוד בתוספת של ארבעה חוגי עבודה (אשר עזרו לנו להעיר מקרוב ענפים מישקיים על בעיותיהם השונות.) שיבוץ זה, של שעות הלימודים מקנה לתלמיד ידיעות בשטחים שיש אליהם נטיה ובפך מופקת מלוא החועלת,

היציאה לעבודה למספר גדול של שעות בעבר, הרסיקה חברים רבים מהחברה דבר שגרם לזילזול במרותה ופריצות גדר. כאן נחנת האפשרות לראות מקרוב עד כמה קשורים ביניהם קשר כל ינתק הלימודים והיי החברה בבית ספר קיבוצי. (אך לא תמיד מצליחים לטעמם.) שיטת החוגים גורמת סיפוק לתלמיד ומדרבנת אותו להמשיך ללמד ולאסוף ידיעות.

השנה החלוקה היתה בשטח הריאליסטי, יש לדעתי להדגור גם לשטחים ההומניסטיים כולל אנגלית. יש לפתח חוגים נוספים בהומניסטיקה בהם ילמדו במיוחד על היהדות, הסטוביה, סיפורות ואומנות ארץ ישראלית מחד, ומאידך פרקים נבחרים בהסטוריה כללית של עמים, אשר לא מרבים ללמוד עליהם ויש עינין לעסוק בזה. לא אוכל לסכם בלי להזכיר את מחצית השנה שלאחר-כך - עם סיום שנת הלימודים של כיתה יב.

לדעתי חיבת כיתה יב ללמוד במרוכז חצי שנה, ולכן בחוגים צריך להתנהל הסדר הלימודי בשני חלקים. 1) לימוד משותף של כיתות י"א - י"ב עד פסח. 2) לימוד משותף של כיתות י' - י"א מפסח והילך. אזי לא יוצר מצב דומה לזה של השנה שבללל מיעוט משתתפים נחבטלו חוגים חשובים ומעניינים כאחד. והסיכוח הוא חיובי, יש לדעתי להמשיך בשיטה זו לפחות ולהרחיב ולהוסיף פרטים על תורת הקיבוץ, המפלגה, למען יסיה כל חלמיד 12 שנות לימוד כשהוא בעל הכרה, והשקפת עולם מבוססת כשפסקים נבחרים במדעים השונים שמורים עמו.

בתיה (יא)

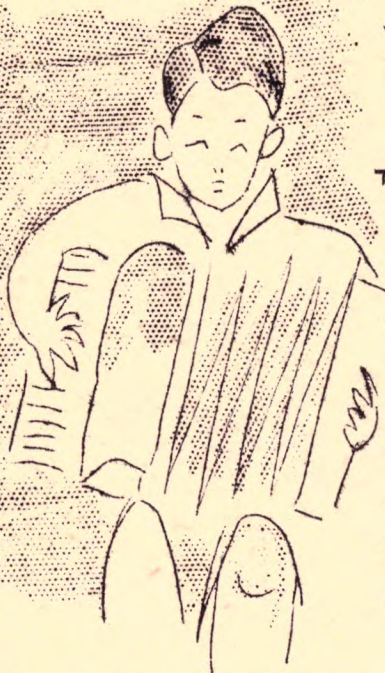
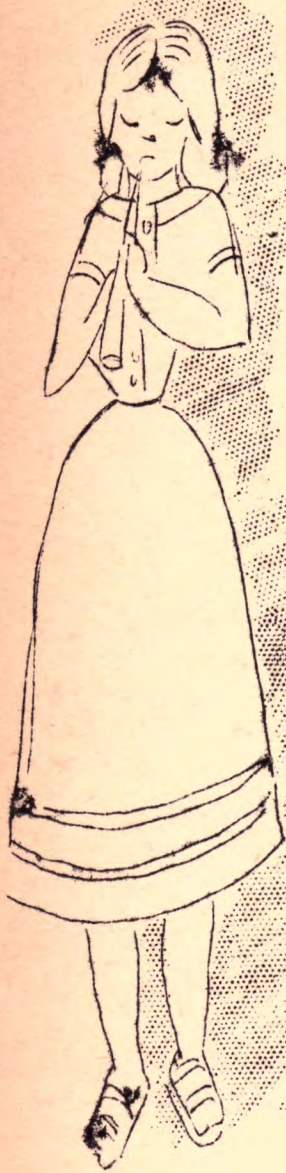
... כלל פילים ...

|| אלהינו הנה הנוכח ||

העובר יום יום בין חדרי מגורים במשק יופל להאזין מרצון וטלא מרצון לפלילי הכינורוח וזחר כלי המגינה הבוקעים ונשמעים למ- רחוק. יש והצלילים מהירים ובטוחים ויש והם קטועים ומהססים. פעמים מתחשק לעמוד ולהקטיב, פעמים גם מעקמים את הפרצוף. אל נשכח- אין סוף בלי החלה. אותו ילד המסתחר מאחורי צלילים אלה הוא אחד מרבים שם על עצמו משימה גדולה אשר לעולם לא נראה את סופה. מיוט בו הוא מקבל את השיעור הראשון ילוה או- תו הכינור כל חייו. עליו יהיה להקדיש סלק גדול מחייו לנגינה עליו להתמיד, להתאמן ולעבוד. בעיקבות זה מוטלת על המנגן מל- חמה מתמדת עם החברה שברשותה הוא עומד.

יש ואחרי מספר שנים אינך יכול להפריד יי מהכלי הוא הופך לחלק ממך. יש מתיאשים וזונחים את הכלי. אך גם זו לטובה פי אחת ל- ימוד של כמה שנים גם אם אינך מתמיד בו צד הסוף משאיר לך נכס יקר והוא- "אהבת המוזיקה והבנתה", כי בעצם זו היא המט- רה הסופית וחהיה זאת טעות לחשוב שהלימוד בכלי נגינה כל שהוא הוא אך ורק לשם הש- רת הכלי על בורפו ויכולת להוציא ממנו צלילים. המגמה היא במשך הזמן להכיר מו- זיקה, לדעת להפיק ממנה ואין זה פלא שה- רבה אומנים גדולים עוברים מנגינת הסלי היחיד לחיבור מוזיקה וניצוח. משימה זו- ספת שמוטלת על הנערים והנערות הלומדים- להגיע לנגינה משוטפת, להקים תזמורת מק- זמית קטנה אשר תוסל לשרת את המשק בחגים ולהעשיר את חיי אחרבות במשק.

אנו לכולים להתגאות במאמצי משקינו אשר במשך כל השנים על אף הקשיים הרבים לא הזנמנו שטח זה של תרבות ועשה את כל המאמצים לטפח ולהעשיר את החינוך המוזיקלי ובה גם כן מחגלית אחת החסונות החייוניות של המשק הקיבוצי אשר ביסולתו לספק כמעט במאה אחוז את נטיותיו האישיות של כל אחד ואחד ולזאת הו א אף מקשיש חשומת לב מיוחדת.

לבסוף יש לקוות שאותה שרשרת של חלמידים אשר בכל שנה בשנה מצמידה אליה חו- ליה חדשה לא תינתק -

האל גיבוש המסק

והנה עברה חלפה עוד שנה. הינה ה-19 בחיי בית ה'פר שלנו ובה מסיים מחזור המיילי במספר המחזורים המלאים לעשו את כל תקופת חינוכם בבית הספר שלנו ושמיני במחזור הבנים שהצטרפו שחברים למס'ק. נלווים בברכה.

כהשב עיקרי של השנה יש לראות את לכודו של ב"הס. חבר המורים היה מורכב ר- ובו ככולג מחברי המסק. חל גיבוש נוסף בתוסנית הלימודים ונעשה מאמץ מיוחד לכלול את כל בני החברה במסגרת לימודית. היה מורגש ליכוד נוסף בפעילות החטיבה על אף חוסר מדריך מבוגר לריכוז כללי של הפעולה. בהזדמנות רבות כמו המחנכים בעשרתו של האירגון החברתי וברוח התנועתית המפעמת בוג בוצעו אף כמה מפעלים משוםפיים של שכבות ואף של תורת הילדים כולה.

הלימודים התנהלו באוירה חקינה בד"כ. אולם אין בוצנני לכסוח על כסלונות. באחדות מין הכחות היו במסך הינה חקלות מסוימות וגם באלה מהן טנגרמו ע"י שיבות אוביקטיביות לא תמיד ידעו הילדים לעמוד במבחן. בכחות הגבוהות הופרעו הלימודים לא מעט ע"י גיוס לעבודה ב"גח" אולם האוירה של רפנון שפקדה את החברהנעקב גיוס זה אין להצדיקה ביום אופק.

אחרים יעבירו בוחאי את הסגיי החברה בטטה העבודה. בוצוני לציין רק את ההחע- ורות שחלה השנה בשכבה הבינונית לגבי מסך בית הספר ואף נמצאה עם קבוצה של ילד- ים מסורים ושחוראיים לתרמו לא מעט לשיקומו של המסק.

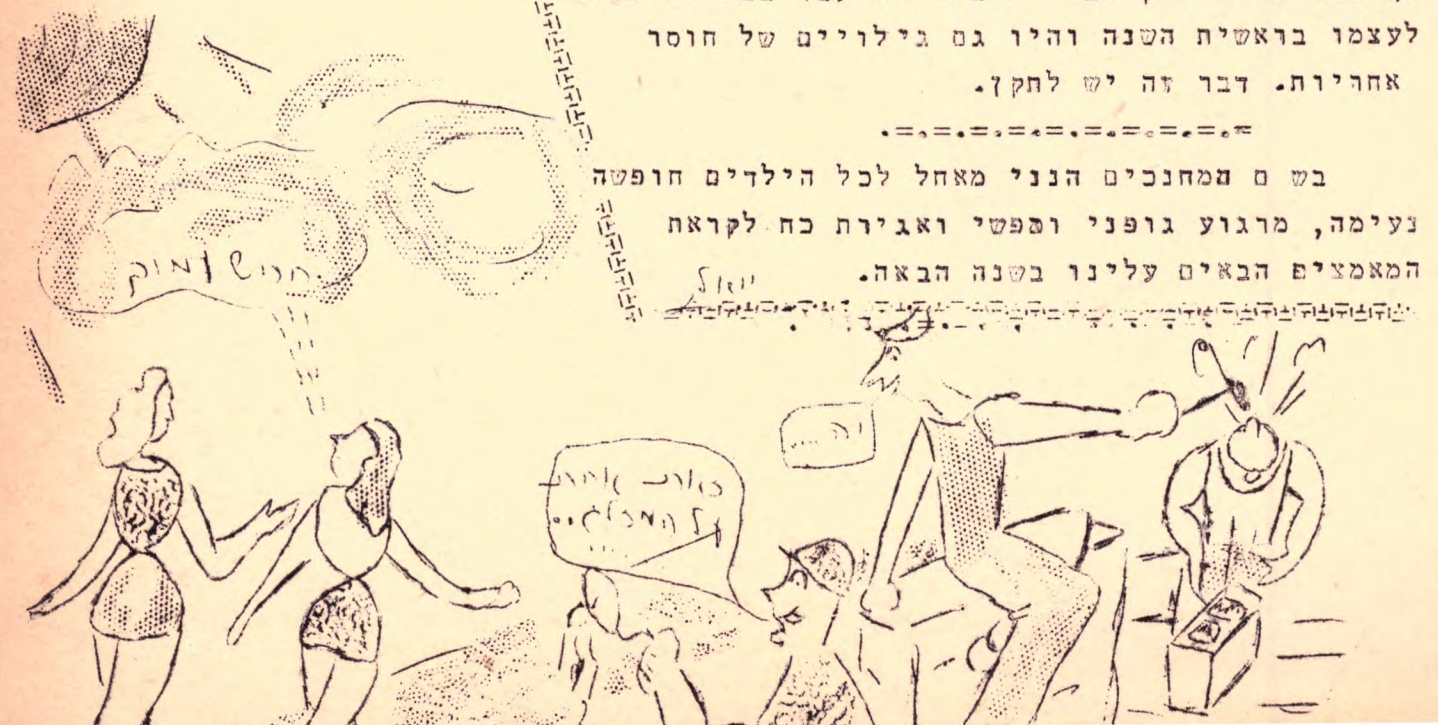
הפעילות בחברה לא היתה, לדעתי, בעלת מתח שווה במתי השכבות. בכוד שכבת - הנעורים פתחה פעילות מתמדת וערה, הרי הורגש רפיון בשכבה הבינונית. כן הורגשה חולשה מסוימת בפעולות התרבות בשתי השכבות, ביחוד בחלק באחרון של השנה. יצויין לשבח העלון של החברה ששמר בד"כלל על קביעות הופעתו ואף השתדלו לספר את רמתו.

לקראת השנה החדשה מתנהלים כעת דיונים בקרב המחנכים, בהם מסכמים את הנסיון של שנה החולפת ולאורו מתכננים את עבודת ב"הס לעתיד. ויתכן וי- חולו שנויים ושכלולים מסוימים במבנה הלימודים בכיתות הגבוהות, מאחר - - - - - חלק מבני החברה לא עבד בבחירה לבחור לעצמו בראשית השנה והיו גם גילויים של חוסר אחריות. דבר זה יש לחקן.

בשם המחנכים הנני מאחל לכל הילדים חופשה נעימה, מרגוע גופני ופפשי ואגירת כח לקראת המאמצים הבאים עלינו בשנה הבאה.

והתוצאות:

50% המקומות 100%

אניצ 2 אתנו מסכת יסא?

עכשיו ניתן כבר לסכם. היתה זו שנה פוריה, רבת מעש ונושאת חידושים. אם אינכם מאמינים פיתחו נא את הפרוטוקול. כל דף יספר על ועדה ופעולתה.

דף תרבות: הרבה יש לו לספור: בתחילת השנה הותווה תכנית פעולה כללית: בכל חודש ערב שישי וציני, ערב בידור, ערב לימוד שירה וריקוד וערב משותף לשתי השכבות. עובי שישי בשכבה נעורים עלו יפה. הועדה התמסרה ברצינות לעבודתה והתוצאות...!!! אך, מוכרח אני להודות שאין בי אף מילה אחת על פעולה משותפת בכל חודש לשתי השכבות. אין זו דרך, להשאיר את השכבה כך לבד מבלי לעזור לה בשנה קשה זו. אצרוף לכאן גם את ועדת מועדון אשר עבדה בשותף מלא עם ועדת חרובה והצליחה להתאים יפה את הקשוח למסיבות.

דף ספורט: אל תאמרו: "כשהייתי צעיר שיחקתי, שחק והיה צעיר". כך, יכולתם לראות מפעלי ספורט מגוונים כוללים את כל הגילים החל מב' עד י"ב. חנוכיה, פאו השנה, יום ספורט, אליפות ענפים ואימונים סדירים בכדור סל ופינג-פונג.

דף עלון: קראו בי ותבינו שגם השנה לא אכזבתי. אך אינכם יודעים איזה מאמצים מקדישים לי מפני שאתם, הקוראים אינכם נענים לבקשת המערכת ומקשים מאד על הקביעות בהוצאתי.

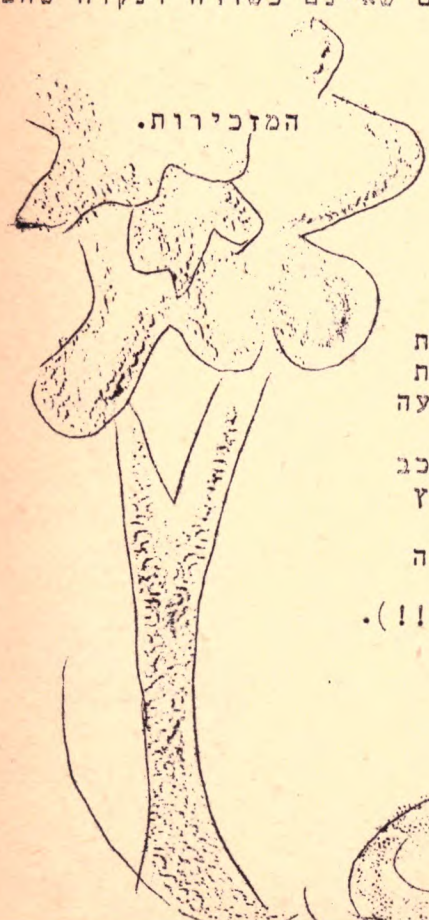
דף קוממנה: חיוור, בלי צבע. מודגש אצלי: אבדן ציוד. "בורור" שהאשמה היא לא בוועדה אלא באלה שאבדו, אך אם נמשיך בדרך זו נחרוק מהר מאד.

דף עיפורים: לי יש הכי הרבה במה להשוויץ, אני כולי עטור יוק וצבעי פרחים מהגינות. תודתי העמוקה נתונה לוועדת שיפורים המסורה להפקיד.

דף חדושים: גם לי חלק נכבד בשנה החולפת: הוחלט על חלוקה השנה לשלושה שלישים. לסכום כל שליש נערכה מסיבה נאה שסיכמה את הפעילות בשליש וכמובן התקימה שיחת חברה מסכמת. המזכירות פעלה השנה בשותף מלא עם המורים והפיקה מכך תועלת רבה. עליכם להודות שהחוויה היתה החנוכיה. רשמים מדויקים חקבלו אצל עירית וצביקי!
דף "השחרור": לא נעים לי להיות יוצא מן הכלל, אך מה לעשות? לתקן! העבודה בנוער מה שהיתה בתחילה הקשר עם השכבה הבינונית אינו משיעה רצון, המדריכים פועלים לבד מבלי עורף של כל החברה. אין נכונות במשק להצמיד את הנעורים ובזאת נכשלו כשלוש חרוף בקליטה, בסעיף הלימודים לא כדאי אפילו לנגוע כאן כי פשוט לא עמדנו במבחן ככלל, החברה לא היגיע להסלת מרות בשטח זה.

לאחר פסח נתרופף קצת המתח מאחר והשנה בחרנו בפעם הראשונה ועדות חדשות אשר תפעלנה מהיום ואילך מפסח עד פסח. ודאי אפשר להצביע על עוד שטחים שאינם כשורה ונקוה שהם יתוקנו בשנה הבאה. יש לומר שהיה סיפוק בעבודה והיתה שנה מבורכת.

המזכירות.

הכרת אנו! כ! כ! כ!

היות והמנורה החיצונית של המקלחת מקולקלת ובלילות כעת אין הלבנה מאירה פניה, פוחדות הבנות ללכת לבית השמש, יש לנו לשם כך הצעה נהדרת. עד לשם אפשר להגיע בקלות, הבעיה מתחילה כשפונים לחזור. ובכן, הפסנה את כוכב הצפון. (הוא ימצא מימינכן) כאשר תתקלנו בעץ דענה שהגענו לחדר של שולה; כשתתקלנה בברז הצלחתן כבר להגיע לחדר של בורדיק, ושתעלנה על הליחים הקוצניים היגיע הקץ לפרטה. (משתתפי החוג להכרת השמים החלצו לעזרתן!!!)

יחידיו המועצה

אמכם בקצרה את המועצה, הדיונים וההחלטות שהתקבלו.

כידוע התקיימה הפעם המועצה בבית השיטה ויש לציין שארהו אותנו יפה.

בערב שבת התקיים מפקד הפתיחה יחד עם תא בית-הש יסה ולאחריו התכנסנו ושמענו דו"ח מהנעשה ממועצת מעוז ועד מועצת ב-ת-השיטה. בפי זאב צור שמענו על הנושא: "שאלות פיתוח במדינה". למחרת יצאנו לגינס בדילול כותנה בשיטחי המשק. לאחר מכן פנתה דיו-ני היום לתוכנית הקייץ לחסיבה ואירגון החופש בתאים. שמענו מפי מספר תאים על א-רגון החופש וכיצד למנוע התפרקות חברתית עם סיום הלימודים. לפי דעתי האירגון הט-וב ביותר הוא שה של גבת. לאחר נושאת שה עברנו לסוגנון חיים. שנפחה במועצת מעוז. בתחילה שמענו מפי תאים על התיקונים והפעולות שנעשו מאד מועצת מעוז ועד עתה. החברר שנעשתה פעולה רצונית בעמה תאיט אך לא מושלמת. התא בומת הכובש נמצא במצב הגרוע ביותר. ואין פחרון אחר אלא לעש ת הריש עמוק ולהקים מסדש את התא בע-זרת המזכירות.

הועלתה גם הצעה לקבוע תקנון בקשר לסיגנון החיים לפיו ינהגו על התאים אך האי נדחתה בהצבעה.

לאחר נושא תה הועלה הסעיף האחרון. בקשר לעזיבת במים מבוגרי החסיבה סעיף זה לא נמשך זמן רב כי בידי המועצה אין אפשרות לפעול מעשית. בעיקר דובר על הסיב-וח לעזיבה. וצויין שמסקי הספר מסמוטטים בגלל עזיבות והסטיבה חייבת להצילם ועוד שאנו חייבים להתיסס בשליטה גמורה אל העוזבים. כמה מהחלטות המועצה:

סיגנון חיים: (1) המועצה שמעה את דיברו החציה ומציינת בסיפוק את התקדמות התאים. אך יש עוד מקום לתיקונים בשטח זה.

(2) המועצה מובעת מכל התאים גם יחד יתר פעולה בשטח זה.

(3) המועצה רואה את המקור של גילויים לסיגנון זר בחומנז בחוסר תו-כן ומעשה במספר תאים, וריקנות הבאה במקום פעילות חברתית.

(4) המועצה רואה את הדרך העיקרית להבראת סיגנון חיינו בהגברת הפע-ילות שתקיף את כל תאי החסיבה והכנסת תוסן חיים בהתאם לערכינו.

שאלת העזיבות: (1) המועצה דנה בשאלהשל עזיבת בנים מהקיבוץ ומחליטה להעביר את הדיון לתאים לברור פנימי ולקביעת יחס כלפי העוזבים וכיצד למנוע זאת.

(2) המחציה מחייבת את רציפות הוצאתו של עלון החסיבה "יחידיו".

קחו חלק יותר עם !!

ועדת מועדון מוסרת: שארגז הרדו יחובר לשולחן ואם גם זה לא יעזור יחובר לריצפת המועדון. ... ואם גם "זה" לא יעזור ישנהעצה לפנות ל"חלמאים" בקריאת אח.או.אם!

זה עתה נודע שמספר חלקים מהדמקות (שלא נודע לאן נעלמו) נמצאו "ישנים" בחוף המזכירים.

קצת מהשכבה הצעירה!

השנה עברה השיעבה הצעירה הדרכה מתמדת ובילתי פוסקת של צרות מדריכים. אם סי הילדים בגיל זה עדין קטנים הרי ההדרכה מוסיפה להם הרבה ומכוונת את שמנם הפנוי שטחים חיוניים.

בשכבה נתן היה לעשות הרבה יותר מבצעים חברתיים אולם דבר שה נגמם מחוסר זמן כצד המדריכים, וביוחד שאחד מהם היה סבר כחה יב. אבל למרות הכל נערכו עבבים שמחים, יום ספורט, לג בעומר, יא באדר 'מכ' וכ'. כחות ה'ו' עבדו לפי משימות הסטיבה. וניתן לסכם כי עברו אח החומר בענין רב. חשוב להתמיד גם בשנים הבאות כי ההדרכה לביליתם הנ"ל לא תפגע, ואת התוצאות נרגיש כולנו בשכבות הבוגרות יותר. בהזדמנות זו רוצה אני להביא את ברכת הסתות ד'ה' ל- כחה ו' הנכנסת לשכבה הבינומות.

ניסים (יב)

המכבים

כל אדם במכבים יקום יבעיר הלפידים יקים העם, יקים הדור ליהודים ישיב הדורו ידליק לפיד, לפיד אחד והוא יבער לעד.

והלפיד יבער לעד יצי הלבבות והלפיד יחדק יד שופעת להבות גם כיום המכבים מסליב להם אויבים קומו בני המכבים והציתו לפידים!

הגלעד (ו)

חולות המדבר מלבינם ומעל שמים חכולים אין עץ ללא שיח, רק חול אחיה.

הערב יר והגדוד לא צעד צעד במדבר החולי בליל מדברי.

מי הוא הגדוד הנוכרי ומהחפצו במדבר החולי, השומט עד אין קץ בלא שיח ועץ.

זה הגדוד העיברי השואף אלי דורו, הוא נלחם למען החופש האור.

למען מצחוק יושל לעפינו עמיטורים לא ישמידונו.

יעל (ז)

סנקציות

סנקציות על ישראל האום רוצה להודיע, את זה גם נאצר בודאי יציע.

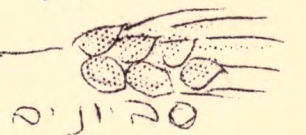
והנה באמולה ראש ממשלת ארפק ועל ישראל מוכן הוא להגן מיד.

באום יש הרבה ישיבות גדולות.

רוב הארצות סנקציות על ישראל ורצות.

וכל המשלחות מוצאות שישראל עושה לאום צרות.

עופר (ה)

סביונים חביבים צהבהבים, מלאי חיים. בכל ימות השנה הם גדלים.

בדשאים ובדוכים העלים הקטנים מבצטים ואומרים:

בואו קטפנו ילדים נחמדים!

דינה ש ורבקה (ה)

הרכה

והנה באו המצרים ואנחנו "מתחילים" אך צהל אוחם מנצח בקלות. וכל חייל שם אומר בעד המדינה למות.

חיילי צהל גיבורים חיילי צהל הם חזקים הם אף פעם לא נכנעים. הם נלחמים ומנצחים של אף כל הקשחים.

נ.א. אסכנף??

סוף סוף רואים אנו קשר בין העיר והכפר. הפעם איך זה קשר מסחרי (זה קיים כבר זמן רב יעידו על כך סוחי הארטיק למניהם). הפעם המדובר הוא בקשר תרבותי בצורת ריקוד שנדבק בנו. הריקוד הנוודע-הרוק נ' רול שלפי תרגום ינקל פרושו ל- ללא.

כולם אומרים שריקוד זה הורס את החברה, אז יופי! שהם לא יבכו לי שפעולות החברה גוזלות זמן רב. ולא יאמרו יותר שהחברה מחורבנת. עכשיו לא תהיה חברה ונראה פעם מה הם חיים!!! ריקוד זה הוא גורם מלכוד: חראו, כל שניזם נדב-קים. עושים את זה הרבה חברה בצריף קטן וממילא הם "מלוכדים".

נמכא גם פתרון לרדיו שהשחעמם עד כה. מעתה יהא מוחר לו להשמיע ככל יעלה על רוחו ולא רק שלא יסתמו לו את ה"גורא" עוד יבקשו אתו עוד. מעתה נרים את רמת חיינו נוקוד ריקודי החברה הגבוהה וכמו-בן נביא מורים שיעלו את רמת ידיעותינו בשטח זה. סוף סוף נגיע לדבר שחלמנו עליו זרק במקרה הצלחנו להשיגו כה טוב בכאן. חבריא! עלו והצליחו!!!

ובערב שמח הבא רוצים אנו לראות את פרי עבודתכם!!!
עדה

עורי צפון ובואי תימן...

באחד מימי השבועות האחרונים, מוזמנים היינו לכפר החמני "ינוב" בקרבת גבול ירדן, על מנת לחזות בטקס חתונה דתי. הגענו לכפר בשעה שהחוסה שקעה והירח החל עולה מבין ההרים שמנגד. בכל ש-רויה היתה אורח חג. הכל היו לבושים בבגדים המסורתיים. בחי הכפר היו מוארים שבעתיים משביום רגיל וקולות צחוק, שירה והמולה ריתקונו לאחד הבתים-בבית הכלה. אנשים רבים נצטופפו בפתח הבית. אנו היינו האורחים המכובדים ביותר בערב זה. מל-בדינו ארץ הכפר, תימנים מכפרי הסביבה. פנינו ונסנסנו לבית הבנוי שני חדרים. בא-סד, ביחהישובה הפלה בפיתח החדר כספניה הנאים מופנים למרכז. לבושה היתה בשמלה לבנה ואת ראשה עיטר, צעיף כלה לבן. בחדרה נסבו אורחים סביב שולחנות ערוכים. מס-נסנסנו כבדנוה בלחיצת יד. (כי כך מחייבת המסורת) בחדר השני נוכחים היו הורי ה-כלה, סבה וסבתה אשר סילסלו עמנה של נרגילה נפוחת כוס ודקת צואר. לפתע קלטה או-זנינו קולות זמרה הלא הם שירי החתונה המסורתיים המושרים בפייגורים בלבד. בזמר ושיר הובא החתן לחופת הגברים, מרביתם עטורי זקנים שחורים ולבנים בעלי פאות או-וכוח התלויות להם לפני אוזניהם נתעטפו בשליחות. הזוג הוכנס מחת לארבעה מקלות (זה הוא הרגע היחיד בו נפגשים בני הזוג במסך כל זמן הטקס) נערכה התפילה, הרוק גביע היין, ושוברה הכוס. עם תום הטקס, פונים הגברים לחדרו של החתן ואנו עמם.